

POSTÁS DOLGOZÓ

A POSTÁSOK SZAKSZERVEZETÉNEK LAPJA

VII. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM.

ÁRA: 30 FILLÉR.

1962. JÚLIUS

Üzenet a világ népeihez

A közelmúltban fejezte be a béke-világparlamentje moszkvai ülészaka tanácskozását Moszkvában. E nagyszabású kongresszuson adott találkozó egymásnak a szovjet fővárosban az egész békeszerető emberiség.

A szocialista országok, Európa államainak békeharcosai mellett ott voltak az egész földkerekség népeinek képviselői. Nemesak a felszólalók személye, de a felszólalás nyelve, mondanivalója, tartalma is különbözőt egymástól.

E találkozás valóban olyan fórum volt, amelyen bátran hihetjük, hogy eredményesen küzdöttek a harmadik világháború elhárításáért.

A népeknek a leszerelésért vívott küzdelmében történelmi helyet foglal el ez a világkongresszus és annak határozata, amely korunk egyik legkiemelkedőbb eseménye.

A legszelebb néptömegek szervezett, határozott, energikus cselekvéseire van szükség, hogy lefoghják azokat a bűnös kezeket, amelyek még egy atomvilágháborút is kirobantának a maguk pusztulásra ítélt osztálytársadalmá érdekében.

A kommunizmust és a szocializmust építő országok népei megfeszített, nehéz alkotómunkával vannak elfoglalva. A béke és a szocializmus edesestevérek, szorosan összefüggnek egymással. A mi országunk népei erkölcsi kötelességüknek tekintik, hogy teljes erejükkel harcoljanak a békéért, az újabb világháború ellen.

A szocialista országok népeinek békeakaratahoz a világ minden részén élő néptömegek tettei, százmilliók erkölcsi, politikai ereje csatlakozik.

A jóakarátú emberek milliói szívből üdvözlők a kongresszus határozatát és egyetértenek vele. A leszerelési és béke-világkongresszus hatalmas figyelmeztetés volt a nagyhatalmak felé, hogy azok minél előbb megegyezzenek az általános, teljes és ellenőrzött leszerelés megvalósításában.

Ha mindannyian magunkévá tesszük a tanácskozás határozatát, leküzdjük a még helyenként felkelhető káros és felelőtlen cinizmust, közönyt: a leszerelés ügye végül is ki fog mozdulni a mostani holtpontról, jobb belátásra fogja kényszeríteni az érdemleges tárgyalások makacs és konok ellenzőit.

A világkongresszus állásfoglalásaival teljesen egyértelműen ítélik el a világ dolgozói az Észak-Amerikai Egyesült Államok legújabb magaslégkörü nukleáris robbantásait, mint háborús provokációkat. A becsületös közvélemény az egész földkerekségen azt követeli, hogy az Egyesült Nemzetek Szövetsége intézkedjék az atomkísérletek haladéktalan beszüntetése ügyében.

A magyar nép — köztük a postás dolgozók is — őszinte meggyőzéssel vesz részt abban a megújuló békeharcban, amely a kongresszus tanácskozása és határozata nyomán még szebb és felemelőbb távlatot nyitott.

Tudjuk, hogy a háborús uszítók megfélekezésért folyó küzdelemben a leszerelési — és a béke-világkongresszus üzenete a kételkedőknek és csüggedőknek új hitet, a békeszerető millióknak reményt adott azon a nehéz, de biztos úton, amelynek erélyes, önfelelő harcai végül is a tartós békéhez vezetnek majd az emberiségért.

Egy jelentős kongresszusi felajánlás teljesítése Hat héttel előbb adják át a forgalomnak a Ferenc Távbeszélő Központot

Befejezéshez közeledik a Ferenc Távbeszélő Központ építése, amely a posta második ötéves tervének egyik kiemelkedő beruházása. Az első lépésben 8000 kapacitású berendezés működik.

Egy-egy tervfeladat határidőre történő megvalósítása rendszerint több szerv szoros együttműködését feltételezi. Ebben az esetben a Távbeszélő Igazgatóság, mint beruházó — kellett összehangolnia az építőipari, híradástechnikai és hálózatépítő szervek munkáját. Ugyanakkor a gazdasági és a mozgalmi szervek vezetői szakszerű irányításának párosulnia kell a dolgozók munkakedvének fokozásával, a helyes kezdeményezések támogatásával, mivel gyakorlatilag az ő munkájukkal válnak valósággá a tervben kitűzött feladatok. Ez tükröződik a Távbeszélő Igazgatóság dolgozóinak az MSZMP VIII. kongresszusa tiszteletére tett szocialista munkaverseny vállalásában és azok teljesítésében.

A bekapcsolási határidő előbbre hozatala érdekében a Távbeszélő Igazgatóság gazdasági és mozgalmi vezetői kooperációs szerződést kötöttek az építőipari vállalattal, a Beloiannisz Híradástechnikai Gyárral és a Posta Központi Kábelüzemével. Ezután a kooperációs szerződés megvalósítása érdekében történtek a Távbeszélő Igazgatóság dolgozóinak vállalásai.

Vállalták, hogy a kábelüzem által kiépített föld alatti hálózathoz csatlakozó föld feletti hálózatot is elkészítik. A munka értéke több mint 800 ezer forint.

A BHG határidőre történő szerelését segítette elő az a vállalás, hogy a TIG legjobb technikusai és műszerészei közül július 1-e óta naponta átlag 20 fő vállalta másodállás-ként a BHG szerelési munkáit.

nak segítségét. Ez naponta átlag 120—130 munkaórát jelent.

A Ferenc Távbeszélő Üzem dolgozói felajánlották, hogy egyéni, illetőleg brigádmunkával — a szereléssel egyidőben — elvégzik a gépek műszaki átvételét, s ezzel is biztosítják a központ üzembe helyezését.

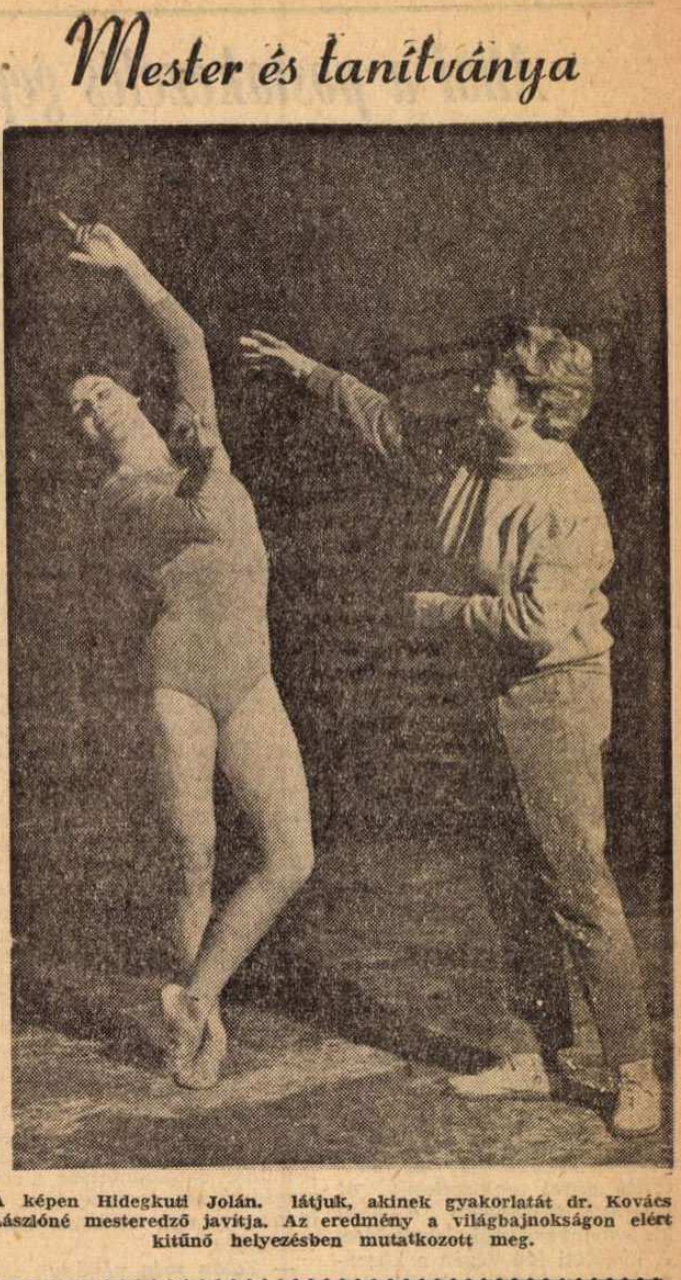
Az építési osztályok brigádjai vállalták, hogy a központ megindulásakor 1000 új telefonállomást bekapcsolnak. Ehhez az szükséges — és vállalásuk erre is kiterjedt —, hogy a kijelölt új előfizetők vonalait a konnektorig kiépítik.

A bekapcsolás 7800 meglévő telefonszám változását igényli. Az igazgatóság forgalmi dolgozói, üzleti előadói, valamint a Tudakozó dolgozói vállalták a számváltozás összeállítását és nyomdai előkészítését, az érintett előfizetők értesítését és a vonatkozó nyilvántartások helyesbítését.

Ennek keretén belül a Tudakozó és Névsorszerkesztő Hivatal nyilvántartásaiban 640 ezer adatváltozást kell keresztül vezetni. Ennek végrehajtását a Távbeszélő Igazgatóság különböző munkaszervezetei és egyéb intézkedésekkel segíti.

Jellemző adat a kongresszusi vállalások már eddig is lemérhető eredményeire például az, hogy a II. negyedévében a Távbeszélő Igazgatóság egy munkaórára eső anyagköltség nélkül teljesítményi értéke a tervezett 31,05 forintról 34,68 forintra emelkedett. A központ bekapcsolásában legközvetlenebbül érdekelt Ferenc Távbeszélő Üzem dolgozói által elért eredmény a tervezett 29,97 forintról 34,40 forintra emelkedett az említett negyedévében.

A vállalások teljesítését és az illetékes szervek együttműködését hatáson segítették a TIG vezetősége által kidolgozott különböző ütemtervek, s ezek végrehajtásának állandó figyelemmel kísérése.

A képen Hildegkuné Jolán. látjuk, akinek gyakorlatát dr. Kovács Lászlóné mesteredző javítja. Az eredmény a világbajnokságon elért kitűnő helyezésemben mutatkozott meg.

Az újtómozgalom a Miskolci Postaigazgatóságon

A Postás Központi Újtási Tanács (KUT) kiküldöttjeként vettünk részt a Miskolci Postaigazgatóság újtómozgalmának ellenőrzésében. Minthogy kíváncsiak voltunk, a beszámoló után néhány kérdést tettünk fel Albert Lászlónak, az igazgatóság vezetője műszaki helyettesének, aki készséggel tájékoztatott.

Az újtómozgalom helyzetét hogyan értékeli? Milyen a szakvezetés kapcsolata a szakszervezeti és műszaki bizottsággal, az újtókkal, s az újtási előadóval? Mennyire befolyásolják az elfogadott újtások az igazgatóság tervteljesítését? — hangzott a kérdés.

— Az újtási mozgalommal soha nem volt baj a kerületben. Az újtási munka is jó ütemben folyt.

Az újtási előadó szívén viselte minden újtás sorsát az ötlet keletkezésétől az újtás megvalósításáig.

A statisztika szerint rendszerint is ment a szépszámú javaslat ügyintézésére; az újtási rendelkezlet meg a határidők betartásában is eleget tettek. Egy gyengeje mégis volt a munkánknak; a szakvéleményezések egyoldalúsága gyakran szélsőséges döntést eredményezett. Emiatt az újtás újratárgyalásánál

nehezen feloldható feszültség támadt az újtók és az ügyek intézők között.

Ezt néhány eset után rendeztük azzal, hogy a kedvezőtlen döntés előtt lehetőséget kerestünk a szakvéleményben foglaltaknak az újtóval való megbeszélésre. Kétes esetekben egymástól függetlenül több szakvéleményt kérünk be, s az ellentmondások feldolgozásával a helyes álláspontot jelentő határozatok száma növekedett.

Segített a feszültség eloszlatásában az is, hogy az újtási ügyintéző személyében változás történt.

Tóth János, a jelenlegi újtási előadó, régi szakszervezeti mozgalmi ember. Széles és jó kapcsolata van a dolgozókkal, ért az emberek nyelvén, segíti az újtókat, a szakvéleményezőknél „megvédi” az újtást, figyelemmel kíséri,

sokszor cselekvőleg is segíti a megvalósítást. Jó munkáját igazolja az is, hogy a postás újtási előadók 1961. évi versenyében III. helyezést ért el. Ezért a Postavezérigazgatóság 400 forint jutalomban részesítette.

Az újtómozgalmi eredmények fejlődéséhez hozzájárult a KUT részéről történt korábbi két ellenőrzés is, melynek során a KUT-küldöttek rámutattak a hibák felszámolásának és kiküszöbölésének lehetőségeire.

Tapasztalatom, hogy kevesebb a panasz, ha többen hozzászólnak egy-egy újtás elbírálásához. Eppen ezért gyakori eset, hogy

több helyről is kérek szakvéleményt.

Az elutasításra utalt javaslatoknál is megfontoltak vagyunk, mert ilyen esetekben a végleges döntés előtt — a panaszok elkerülése végett —

kikérjük a szakszervezeti bizottság és a műszaki bizottság véleményét is.

Ilyen alapos munka mellett szinte kizárt a javaslatoknak felületesen történő elbírálása. Az újtók pedig megnyugodva veszik tudomásul újtásuk sorsát.

Megváltozott tehát az újtási légkör, ami a benyújtott javaslatok számának és a népgazdasági eredmények növekedésében mutatkozik meg.

Mindent elkövetünk annak érdekében, hogy mind a szakszervezeti bizottsággal és a műszaki bizottsággal, mind pedig az újtókkal, és az újtási előadóval a kapcsolat gyümölcsöző legyen. Eppen ezért az újtómozgalomban jelentkező feladatok megoldását mindig közösen beszéljük meg.

Mint érdekességet említem meg, hogy az utóbbi időben és különösen

mióta a Postavezérigazgatóság összesíti az egyes postai szervek újtási feladatterveit, azóta a Miskolci Postaigazgatóság újtási feladatterveinek megoldására más szervektől is számos javaslat érkezik.

Ezeket igyekszünk megvalósítani. A javaslatok mintegy 80 százaléka kis jelentőségű, de ezeket is megbecsüljük,

mert valamennyi a népgazdaság érdekeit, a postás igénybevevők jobb ellátását és a postás dolgozók munkakörülményeinek megkönnyítését eredményezi.

A közelmúltban a Posta Központi Javító Üzemtől tapasztalatszerelésként átvett Herendi Ferenc-féle „2/5-ös vertikális kapcsoló bővítése” tárgyú javaslat bevezetésével 97 467 forint megtakarítást ért el az igazgatóság.

Egy másik, a Nagyhajú Ferenc, Csernyi József és társaik „Oszlop kiemelés földmunka nélkül” tárgyú javaslat, mely azonkívül, hogy a postás dolgozók munkáját megkönnyíti, az első gazdasági évben 123 321 forint megtakarítást eredményezett.

A bevezetett javaslatok hatásosan segítik az igazgatóság önköltségének csökkentését. Újtásainkat elsősorban az jellemzi, hogy a tervteljesítés érdekében a munka egyszerűbbé tételére vagy a nehéz fizikai munka kiküszöbölésére irányulnak.

Végül meg kell mondanom, tisztában vagyunk vele, hogy az újtómozgalom csak akkor érheti el a célját, ha biztosítjuk számára a nyilvánosságot, ha az elfogadott újtások ismertetése és alkalmazása a legszelebb körben megtörténik.

Ennek érdekében közreadunk egy újtási híradót mely negyedévenként jelenik meg. Ebben megírunk mindent, ami az újtásokkal kapcsolatos. Az igazgatóság dolgozói nagy érdeklődéssel olvassák a híradót, melynek megjelenésével és tartalmával, úgy hisszük, sok hívet szereztek már az újtómozgalomnak.

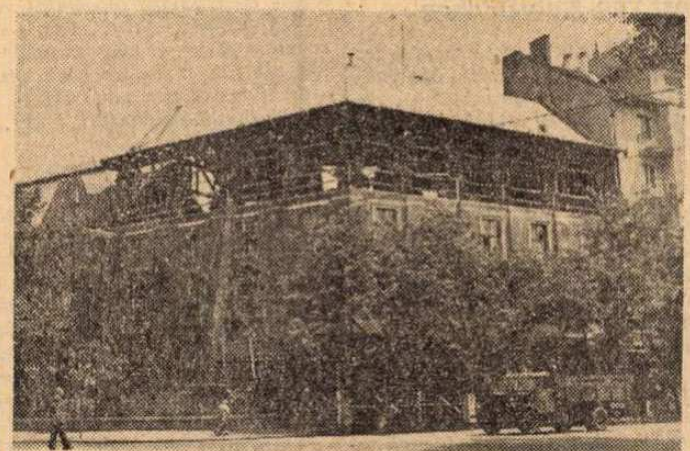
Ezenkívül minden lehetőséget (faliújság, termelési tanácskozás) felhasználunk arra hogy az újtómozgalmat a tömegek mozgalmává tegyük. A jövőt illetően pedig keressünk rá lehetőséget, hogy az újtási eredmények ismertetése az eddiginél is jobb megoldással történjen — fejezte be tájékoztatását Albert László.

A fentiekből is kitűnik, hogy az igazgatóság újtómozgalmát — az elmúlt évek eredményeire viszonyítva is — minden vonatkozásban eredményesen fejlődik. Ehhez további sikereket kívánunk.

Az ország legkorszerűbb hivatala

Július elsején adták át a forgalomnak az ország legkorszerűbb postahivatalát a József Attila lakótelepen. Képünk a 98. sz. ph. felvételi termék mutatja be.

Bővített a Lipót Távbeszélő Központot. Az emeletráépítés ötletes megoldását láthatjuk a képen: a tetőszerkezet megemlése lényegesen csökkentette az építkezés költségét.

Havas István

Ahol a postakezelés gépesítésének, korszerűsítésének kutatómunkája folyik

Beszélgetés Istenes Gusztávvval, a Posta Kísérleti Intézet osztályvezetőjével

Ma már a postán — nem utolsósorban a szakszervezet kezdeményezése nyomán — egyre rendszeresebben foglalkoznak a fejlettebb kezelési módszerek kidolgozásával, a kezelés erre alkalmas területeinek gépesítésével. Az ilyen irányú fejlesztés alapja a gyorsabb kezelésnek, a minőségi javításnak, a kézi, és nehéz testi munka gépesítésének, a postás dolgozók szellemi igénybevétele csökkentésének.

Vajon, milyen eredményeket értünk el e téren? Az elvek-ből, elképzelésekből mit valósítottunk meg? Hogyan váltak be azok a gyakorlatban?

Ilyen gondolatokkal és kérdésekkel indultunk el a Posta Kísérleti Intézet telepén működő forgalmi kutató osztályra, ahol Istenes Gusztáv osztályvezetővel beszélgettünk.

— Milyen témakörökkel foglalkoztat és foglalkozik az osztály?

— A témák 3 csoportra; a postakezelésre, a szállításra és a hírlapkezelésre oszthatók. A postakezelés területén elsősorban a felvétel manuális kezelésének gépesítésével foglalkozunk még ma is a legfőbbet. Az ajánlott küldemények felvétele gépesítésének kísérletei most fejeződtek be eredményesen a Budapest 62. sz. postahivatalban. Egy bérmentesítő gépet alakítottunk át egyelőre átjelöléses ajánlott küldemények gépi felvételére. A kísérleti idő végén a közreműködő dolgozók kedvezően nyilatkoztak. A számítások szerint csak egy bizonyos számú ajánlott küldemény feladása esetében gazdaságos a gép használata és csak ilyen esetben csökken az egy ajánlott felvételre fordított gépi idő a manuális felvétel ideje alá.

— A felvételi szolgálat gépesítése érdekében milyen kísérletek folynak még?

— A csehszlovák postaigazgatás egy utalványfelvételgép prototípusának kipróbálását most ajánlotta fel. A felvételgép az utalvány felvételével kapcsolatos valamennyi műveletet elvégzi.

— Ugyancsak a felvétel gépesítésével kapcsolatos témák — melynek megoldása lényegesen megkönnyítené a ma még túlnyomórészt kézzel végzett munkát — a feladásra ke-

rült küldemények bélyegzésének gépesítése. Olyan gépi bélyegzési mód, illetve berendezés megvalósítása a feladat, amelynek teljesítménye a nagyobb és közepes forgalmú postahivatalok által felvett levélpostai küldemények gépi bélyegzésére alkalmas.

— Postai szállítás gépesítésénél milyen kérdésekkel foglalkoznak?

— Már a konténeres (tartályos) szállítás kísérleteinél tartunk.

Hat konténer és az ehhez szükséges szállító, emelő tárgyak elkészültek. Jelenleg 2 budapesti pályaudvari hivatal közötti forgalomban alkalmazzuk. A kísérleti időszak után a tapasztalatok alapján alakítjuk ki a végleges konténeres rendszert. Végleges alkalmazásra elsősorban a budapesti pályaudvarok közötti forgalomban kerül sor.

— Nagyobb vidéki városok és Budapest közötti konténeres szállítások megvalósításának feltételeit tanulmányozzuk.

Már most megállapítható, hogy a konténeres szállítás különösebb megtakarítást nem eredményez. Növekszik a kocsi-fordulók és a kilométerek száma, ugyanakkor csökken az állásidő. A konténeres szállításhoz ugyanis a célkitűzések: a kézzel végzett és a nehéz testi munka megszüntetése, a csomagterhelések csökkentése, a biztonságosabb szállítás megteremtése.

— Talán még néhány szót a posta műszaki fejlesztési tervének 1962. évi legfontosabb feladatairól.

— A legfontosabbak? — mondja elgondolkozva — talán a postás dolgozókat leginkább érintő, a tömegesen feladott levélpostai küldemények kérdése, s a házhoz kézbesítő szolgálat gépesítése.

Beszélgetés közben alkalmunk volt betekinteni egyes témák anyagába. Megállapítottuk, hogy azok alapos, elemző s minden részletre kiterjedő felméréseket tartalmaznak. Csak az az érzésünk, hogy az osztály munkatársai elszigetelten végzik munkájukat.

Miből vontuk le ezt a következtetést?

Ott tartózkodásunk közben érkezett meg a Postavezérgazgatóság részéről az osztály felügyeletét ellátó dr. Vadász

József szaktárs. Amikor tájékoztattuk őt jövetelünk céljáról, kérdéseinkre kapott válaszoknál gyakran fejezte ki aggályát, hogy az egyes témákról ne tegyünk meg a saját nyilvánosságunk keresztlémlítést. Távlátai meg ezek — mondotta.

Nem értünk egyet ezzel az elzárkózottsággal.

A posta műszaki fejlesztésének — értjük ez alatt a kezelési gépesítését és korszerűsítését — távlati feladatait, véleményünk szerint, a postás dolgozóknak is meg kell ismerniük. Nem lehet e problémák megoldása csak egy kis létszámú osztály munkatársainak feladata.

Az elmúlt másfél évtized alatt a posta dolgozói számos tanújelét adták annak, hogy a szolgálat ellátásán túlmenően, részesei kívánunk lenni a szocialista társadalmi viszonyoknak megfelelő posta kiakításában. A dolgozók újítási javaslatai eddig is lényegesen megkérüléseket eredményeztek. Kezelési korszerűsítésére tett számos javaslatuk az egész postás társadalom munkakörülményeinek javítását, a munka megkönnyítését célozták. Adjuk közkinccsre a posta műszaki fejlesztésének problémáit. Akkor a közel 45 ezer postás dolgozó segítségével, véleményének figyelembevételével végzett kutatómunka biztosan sokkal nagyobb és gyorsabb eredményekhez vezet.

Szlovatsik Károly

Milyen legyen a szocialista üzem?

Júniusi számunkban közöltük Hári Jánosnak, a keszthelyi műszaki fenntartási üzem vezetőjének cikkét, melyben ismertettük, hogyan, milyen feltételek teljesítésével szeretnék a szocialista üzem címet elnyerni.

Hári szaktárs közlendőit vitacikknek szántuk, arra gondoltunk, hogy a posta műszaki dolgozói és a szakszervezet tisztviselői elmondják majd véleményüket és további javaslataikat, amelyekkel a szocialista üzem címet folyó versenyt továbbfejleszhetjük.

Várakozásunknak megfelelően, több levelet kaptunk üzemektől és dolgozóktól is, amelyekben számos hasznos tanáccsal és javaslattal fordultak lapunkhoz és a közvéleményhez.

A levelek közül most a Győr 1. sz. postahivatalról érkezett szeretnénk foglalkozni.

A győriek — helyesen — kifogásolták, hogy a forgalmi ágazatról nem tettünk említést a vitaindító cikkünkben. Pedig — mint ezt az 5 példájuk is mutatja — a szocialista üzem címet folyó verseny a forgalomnál is lehetséges.

Az alábbiakban ezért kivonatolnánk a lényegesebb részeket kiemelve — ismertetjük a Győr 1. sz. postahivatal dolgozóinak versenylvallását. Ők összekapcsolták a kongresszusi versenyt a szocialista hivatalról folyó versenyyel:

„Győr 1. sz. postahivatal dolgozói pártunk VIII. kongresszusának tiszteletére vál-

laják és célul tűzik ki, hogy 1963. május 1-ig igekezni fognak kideremélni a szocialista hivatal címet.”

A következő sorok azt igazolják, hogy a hivatal dolgozói megértették a szocialista brigádvezetők áprilisi brigádtartó országos értekezleten elhangzottakat.

„Az elmúlt 2 éven át a hivatal szocialista és a szocialista címért versenyző brigádjai, továbbá az egyéni versenyzők olyan eredményeket értek el, hogy az összesség nevében vállalhatjuk ezt a magasabb versenymódot.”

Az az alapelv vezet bennünket, hogy az egész társadalom fejlődése megkívánja; ne legyünk közömbösek sem a társadalom, sem egymás problémái, gondoljai, hibái és eredményei iránt. Segítőkészséggel igyekezzünk javítani egymás magatartásában, jellemében mutatkozó helytelenségeket.”

A szakmai munkára vonatkozó vállalásban az üzemi feltételek teljesítéséből, teljesítéséből indultak ki, s ennek érdekében még a következőket tervezik:

„Szakmai képzettségünk növelése érdekében vállaljuk a több munkakör ellátásához szükséges szakmai ismeretek elsajátítását.

A szocialista brigádok szakképzett tagjai, az élenjáró versenyzők segítik a kezdő és szakképzetlen dolgozók tanulását.

A hivatal dolgozói vállalják, hogy a munkahelyükre vonatkozó üzletszabályzatokból és utasításokból továbbképezik magukat, s a tanulmányaikat havonta 1963. május 1-ig beszámolnak a szakvezetésnek. A táviratkezelésük ez év végéig további egy-egy kerületből vizsgát tesznek, hogy egymást helyettesíteni tudják.

Az osztályok közötti jobb kapcsolat érdekében a brigádertekezletekre meghívjuk a többi brigádok vezetőit. A brigádok jó együttműködése és a szakmai munka megsejtése végett az összes működő brigádok vezetői külön-külön komplexbrigádokat alakítanak.

Célul tűzzük ki, hogy hivatalunk létszámának legalább 60 százaléka brigádversenyben, illetve egyéni versenylvallások útján segíti feladatunk teljesítését.”

Az általános műveltség emelése érdekében tett vállalá-

saik közül újszerűsége miatt említésre méltó:

„A hivatal dolgozói ideológiailag tájékozottságuk növelése, a szocialista embertípus kialakítása érdekében 2 havonként Hans Boeck: A marxista etika és szocialista erkölcs c. könyvéből folytatólagos előadásokon vesznek részt.

TIT előadásorozatot szervezünk, mely tudományos, valamint az általános műveltség körébe tartozó kérdésekről szól.”

Tapasztalatszerzés és tapasztalatcsere érdekében:

„A brigádmozgalom kiszélesítése, más hivataloknál való segítése és fejlesztése végett az érdeklődő postahivataloknak betekintés és tanulmányozás céljából néhány napra átadjuk brigádnaplóinkat.

Tapasztalatszerzés céljából az egyes hivatalok jól működő brigádjaitól mi is kölcsönkérjük brigádnaplóikat.”

A Győr 1. sz. postahivatal vállalása között számos olyan akadt, amelyeket máshol is lehet alkalmazni. Kérjük továbbra is olvasóinkat, közölkéjük velünk azokat a véleményeket, javaslatokat és tapasztalatokat, amelyekkel a postán a szocialista üzem címet folyó versenymozgalmat segíthetjük.

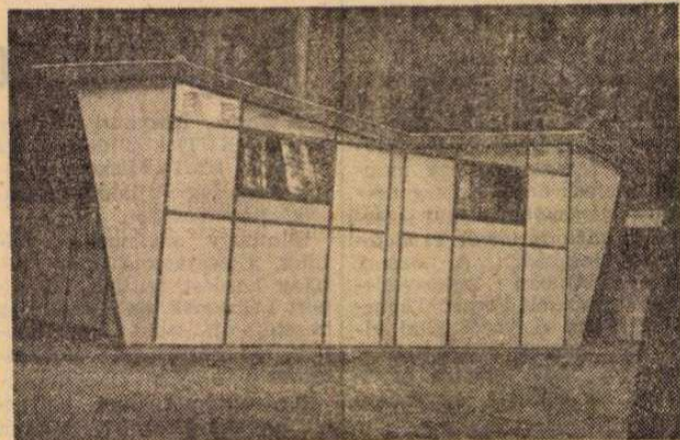
Hírek Debrecenből

A VIII. pártkongresszus tiszteletére a postás szakszervezet debreceni járási csoportjának vezetősége felajánlotta, hogy a körzetében levő középhivatalok dolgozói körében „szocialista brigád” című versenyző brigádokat hoz létre. Hajdúhadház és Nagyléta hivataloknál meg is alakultak ezek a brigádok. Tagjai vállalták, hogy jó munkájukkal és a tervek maradéktalan teljesítésével érdemlik ki a szocialista brigád címet.

Felhívjuk a többi járási csoport vezetőit, hogy kövessék e példát.

Szeptemberben újabb kirándulást tervezünk Sárospatakra. Reméljük, az előbbihez hasonlóan sikerül. A kirándulások megszervezésével akarjuk elérni, hogy dolgozóink megismerjék hazánk szép tájait és kirándulóhelyeit, s jól töltsék el pihenőidejüket.

Kutszegi Józsefné levelező

A SZOT Üdülési és Szanatóriumi Főigazgatósága a dolgozók üdülésének fokozottabb biztosítása érdekében július 13-án megnyitotta a zirci postás üdülési területéhez tartozó erdőben 80 személyes camping-táborát. Ime egy a campinglakok közül

Három hét egy felszabadult afrikai ország földjén

faluba való tömörítés önkéntes jellegű, ezért rendkívül nagy erőfeszítéseket követel és csak nagyon lassan haladhat.

A Mali Köztársaság külpolitikáját az imperializmus-ellenesség jellemzi,

de üzleti kapcsolatai a volt gyarmattartó Franciaországgal továbbra is jelentősek. Gazdálkodását azonban egyre inkább a szocialista országokkal való együttműködés jegyében fejleszti, ennek érdekében jó kapcsolatai vannak, különösen a Szovjet-unió, Kína, Csehszlovákia és Bulgária kormányjaival.

Ott tartózkodásunk alatt tanulmányoztuk a szakszervezetek életét is. A Mali Köztársaságban 31 szakszervezet van, amelyek a Mali Dolgozók Általános Munkásszövetségéhez tartoznak. Az afrikai szakszervezeti mozgalom helyzetéhez viszonyítva a leghaladóbb politikát folytatja, létrehozja és tagja a Pánafrikai Szakszervezeti Szövetségnek, hite a Szakszervezeti Világszövetség politikájának és éles ellentétben áll az osztályáruló, az imperialistákat támogató Szabad Szakszervezetek Nemzetközi Szövetségével.

Az ország gazdasági helyzetének megfelelően

a munkásosztály csak most van kialakulóban,

ezért a szakszervezeti tagság összetétele főleg alkalmazottakra (köztisztviselők, postások, vasutasok stb.) korlátozódik. Maliban a bérből és fizetésből élők száma mintegy 50—60 ezer.

A mali szakszervezetek a gyarmatosítás elleni harcban nőttek és erősödtek meg. A függetlenség elnyerése előtt nagy harcot folytattak a gyarmati igazgatás, az európai tőkés ellen. Az egyik legharcosabb szakszervezet a Mezőgazdasági Dolgozók Szakszervezete volt, tagjai a volt 6 nagy francia ültetvényen dolgoztak.

Ilyen feltételek mellett a szakszervezetek tevékenységét a függetlenség elnyerése előtt a munkaidő csökkentéséért folytatott harc, és az ország egyetlen nagyobb üzemében, a vasúti javítóműhelyben lefolyó sztrájkok jellemezték.

A függetlenség elnyerése után a szakszervezetek a megváltozott helyzetben újjászervezték szervezeteiket. Megye és helyi szerveket hoztak létre. Támogatják az ötéves terv célkitűzéseit és a dolgozók közvetlen érdekvédelmével foglalkoznak.

A szakszervezetek legfőbb célkitűzései közé tartoznak a munkás ellenőrzés megteremtése, társadalombiztosítás és családvédelem megszervezése, irányítása, a foglalkozási szövetkezetek szervezése, árellenőrzés.

A Pánafrikai Szakszervezeti Szövetséghez tartozó Mali Dolgozók Általános Munkásszövetsége meghívására alkalmas volt a SZOT képviseletében megismerni a mali dolgozók helyzetét, életkörülményeit és tanulmányozni a mali szakszervezetek tevékenységét.

A mi iskolás könyveinkben nem szerepelt még a Mali Köztársaság, nem tanultunk róla, hiszen ez a terület 1893-tól francia gyarmat volt, és Francia-Szudán néven szerepelt. Az ország csak 1958 szeptemberében megtartott népszavazás után lett független. A függetlenségért az ország egyetlen politikai pártja a Szudáni-Unió, a szakszervezetekkel karöltve folytatta a harcot.

A francia gyarmatosítók alaposan kiszákmányolták az országot. Töket egyáltalában nem vittek be az országba. Csak katonailag fontos épületeket építettek és olyan épületeket, amelyekben a kiszákmányolást biztosító francia katonák és tisztviselők laktak.

A lakosságot a legkíméletlenebbül dolgoztatták, de munkájukat nem fizették meg, vagy csak éhbért fizettek. Az ország terményeit — földimogyorót, rizst és gyapotot — ellenszolgáltatás nélkül Franciaországba szállították.

Az úthálózzal egyáltalában nem bírták. Azt a 600 kilométeres utat is, amely a termékeknek a tengerpartra való szállítására szolgált kényszermunkával építették és tartották karban. Az ország lakosainak igen sok állata van, főleg szarvasmarha, birka és kecske. Ezeket az állatokat a gyarmatosítók erőszakkal elvették és az anyaországba szállították. Nem volt érdekük, hogy a dolgozók életszínvonalja javuljon, hogy tanuljanak, fejlődjenek, ocsó, tudatlan munkaerőre volt szükségük. Jellemző például, hogy a lakosság 98 százaléka analfabéta.

A felszabadult ország azonnal hozzákezdett, hogy gazdaságilag és politikailag megteremtse. Módból Keita, a köztársaság elnöke, ezt így fogalmazta meg: „Gondolnunk kell arra, hogy meghatározzuk a szocialista tervgazdálkodás útjait és módjait...”

Ezért

1961-ben 5 éves terv végrehajtását kezdték meg

Az 5 év alatt a belső nyerstermelés növekedésének ütemét évente 8 százalékkal állapították meg. Az 5 év alatt mintegy 54 milliárdot kívánunk beruházni, melyet külföldi kölcsönökből és a belső erőforrások jobb kihasználásával akarnak előteremteni.

A terv főbb célkitűzései között szerepel a mezőgazdaság modernizálása, az energiahálózat megteremtése, a Niger-folyó hajózhatóvá tétele, valamint a belső élelmiszerfogyasztás felémelése. Ezenkívül a kormány célul tűzte ki: az országban szétosztani élő lakosságot nagyobb településekre vonja össze, hogy így állami üzleteket hozhassanak létre, mert ezáltal megfelelhetik a spekulációt. Ezeket a településeket választott vezetőket irányítanak. El szeretnék érni, hogy az ötéves terv végére a családok falvakban éljenek, közösen műveljék a földeket. A

POSTÁS HÉTKÖZNAPOK

Ötven évi szolgálat után...

Nem örült a riportnak. — Miért éppen rólam akarnak írni — mondja —, mással is megesik az, ami velem történt: él, dolgozik az ember, aztán elmúlnak fölötte az évek. Ezért még nem kell az újságban írni valakiről.

Vagy másfél óra hosszat beszélgettünk, faggattam, kérdezősködtem. De csak egyetlenegyszer figyelmeztetett: — ezt tessék pontosan feljegyezni —, amikor arra válaszolt, hogyan került annak idején a szakszervezeti mozgalomba.

— A Központi Táviró Hivatalban kezdtem el dolgozni. Ott volt műszerész Klich Ferenc, ő szövegt, ő hívott és vitt el magával a Közalkalmazottak Szakszervezetébe. Eppen május 1-én, 1912-ben.

— Ahogy mentem be a városba — Pestszébestől, ahol laktunk —, a budapesti munkásság mindenütt május elsőjét ünnepelte. Furcsa így visszagondolni rá — mosolyodik el —, álltak az emberek, és hatalmas korszakból iták a sört, óriáskifliú ettek hozzá és azt énekeltek, hogy „Részünk minden nyomor.” Tragikomikus látvány volt, mert ettek és ittak, mégis igazat énekeltek. Nyomorúságos volt akkor az életünk. Az én apám jó szakmunkás volt, nekem mégis gyalog kellett bejárnom mindennap Pestre az iskolába, még villamospénzre sem tellett.

Mi történt azután, hogy bekapcsolódtam a mozgalomba?

A legnagyobb gondossággal emlékszik vissza. Neveket sorol, a közalkalmazotti és a postás szakszervezeti mozgalom ismert és névtelen katonáinak nevét. Olyan, mint egy élő lexikon. De a harcoktól és a harcosoktól érzett szeretet melege átforrósítja a hangját. És ahogyan hozzátesszi: eltűnt szegény... Meghalt... Nemrég találkoztam még vele, most nyugdíjas, egész jól tartja még magát — akkor érzi az ember, hogy nemcsak élő lexikon, hanem hősi barát, elvtárs, aki sorsukat még ma is szívében viseli.

Ot évtized harcát, eseményeit nem lehet még röviden sem teljes egészében feleleveníteni. Csupán epizódokat, emlékfoszlányokat, az út egy-egy jelentősebb állomására való visszaemlékezést idézünk fel.

A Tanácsköztársaság idején vidéken még bizonyultabb volt a helyzet, mint Budapesten. A munkások közül sem értette meg mindenki eléggé azt, hogy hol is van a helye. Ot Székesfehérvárra küldték — 26 éves korában. A

feladata az volt, hogy biztosítsa a székesfehérvári táviróhivatal és telefonközpont zavartalan működését. A Tanácsköztársaság bukásáig — amíg ő felelt a hivatalért — mindenki jól dolgozott. A táviró- és telefonközpont működött.

A Tanácsköztársaság bukása után, amikor budapesti lakására hazaérkezett, rá is detektív várt. Akkor még hiányzott a forradalmi tapasztalat, nem bújkáltak, nem érezték bűnösnek magukat.

A főkapitányságon, ahová bekisértek, sok századmagával már csak egy keramikokockával kikövezték kapualjban tudták őket bezűfolni. Ott voltak három hosszú hétig. De voltak olyanok is, akiket közben elvittek és senki sem tudta meg soha, hogy mi történt velük. Azután a tárgyalás, az ítélet, majd a szegedi Csillagbörtön.

1921-ben, amikor kiszabadult, már nem hiányzott a forradalmi tapasztalat. A hazatérés helyett, négy elvtársával együtt az azonnali emigrációt választották. Csehszlovákiába szöktek át. Gyalog gázoltak át az Ipolyon. Pénzüik sem volt, azt sem tudták hová menjenek. Az első éjszakára egy öreg kómüves házaspár fogadta be őket. Azután folytatni kellett az utat Ersekújvár, majd Pozsony, azután Bécs felé.

Kenyér nélkül, munka nélkül voltak. Megint mosolyog, amikor elmondja, hogyan ültek a kis bécsi kávéházban, hogyan beszéltek meg, ki tudja hányadszor, a Tanácsköztársaság alatt elköveztet „taktikai hibákat”. Hogyan mondták a pinécnek, hogy „Schwarz ohne” — feketét, minden nélkül, mert erre sem tellett, de valamit rendelni kellett. És valahol találkozni kellett emigráns társaikkal, meg a bécsi, Bécs környéki munkásokkal.

Majd Nyugvárad következett, mert valaki ott ígért munkát. Hiszen valamiből élni kellett.

Azután úgy alakult a helyzet, hogy hazajött Budapestre. De mindvégig, 1945-ig rendőri felügyelet alatt élt, és nem vették vissza régi munkahelyére, a postára.

Túl az ötödik X-en érte meg a felszabadulást. Még 1945 február végén történt, hogy jelentkezett a pártközpontban. Munkát kért.

Az első postás üzemi bizottság már 1945 február végén megtartotta ülését, és megalakult a postás szakszervezet is. Ekkor nagy feladatot kapott: meg kellett szervezni a posta újjáépítését. És ami még nehezebb volt, meg kellett találni a nehéz feladathoz a munkatársakat.

1952-ig a Budapesti Postaigazgatóság vezetője volt. Ő csak annyit mond erről az időszakról, hogy irásbeli utasítások helyett, ahová csak lehetett, személyesen mentek el, ő is, meg a munkatársai is, pedig akkor még csak egy folyton elakadó rozoga kis gépkocsija volt az igazgatóságnak.

1952-ben a Posta Kísérleti Intézet gazdasági vezetőjévé nevezték ki. Erről ugyanolyan szűkszavú tárgyilagossággal beszél, mint életének többi eseményeiről. Ez az áthelyezés hozzátartozik ahhoz az időszakhoz, amelyben akkor élt. Az 50-es években nem ő volt az egyetlen, akinek ilyen változás következett be az életében. 1956 után a Posta Kísérleti Intézet igazgatóhelyettese lett, innen ment nyugdíjra 50 évi szolgálat után.

Oththonában, három zsúfolásig megrakott könyvszekrényt láttam. Az asztalon ott toronyosultak a legújabb könyvek: minden, ami az idei könyvhéten megjelent. Pápai László elvtársnak, szakszervezetünk elnökének érdeklődése napjaink dolgai tránt ma is változatlan, friss és eleven.

Pusztai Hédi

Baráti találkozó

Bensőséges, kedves ünnepség színhelye volt július 15-én este a Postások szakszervezetének debreceni művelődési otthona, ahová a Szovjet—Magyar Baráti Társaság észt tagozatának hazánkban tartózkodó küldöttsége ellátogatott.

Színjátékosok, énekesek, zenészek, a postások öntevékeny művészeti együttesének tagjai mutattak be ezután a kedves, izlésesen válogatott s előadott műsort a vendégek tiszteletére.

Felléptek a műsor második felében az észt művészek is.

Műsor után a postás művészeti csoportok és a művelődési ház nevében ajándékokat adtak át a vendégeknek. Az egyik ajándék a békét ábrázoló izléses zászló volt, amely jelképesen kifejezte a találkozás eszmei tartalmát.

ÚJÍTÁSI ANKÉTON

beszélték meg a Postai Központi Javító Üzem újítói, szakvéleményezői, az üzem újítómozgalmának eredményeit, hibáit és a mozgalom fejlesztésének irányelveit.

A szakszervezet és a szakvezetés közös beszámolóját Gaál Balázs, a műszaki fejlesztési osztály vezetője ismertette, mely szerint — az üzem legutóbbi öt év újítómozgalmát mérlegelve — az 1961-es év volt a legeredményesebb. Ugyanis a benyújtott 195 javaslathoz 140-et fogadtak el és 140-et vezettek be. Az elfogadási arány 71, a bevezetési arány pedig 100 százalékos volt.

Az üzem 74.600 forint megtakarítást ért el, a bevezetett javaslatok által. Ezenkívül több százezer forint megtakarítást eredményeztek az újítások, melyeket, mint országos jellegűeket, a Postavezérgazgatóság elfogadott.

A mozgalom a javító üzemenél sem hibamentes. A legtöbb baj a szakvélemények

körül mutatkozik, amelyek nem egy esetben hiányosak, ami pedig sem az újítókra, sem a mozgalomra nincs jó hatással.

Foglalkozott a beszámoló az üzem 1962. évi tapasztalat-csere- és propagandatervével is, mely a terv szerint nyolc üzem gyártási technológiáját fogják megtekinteni. Ezek között szerepel a nyergesújfalu-i Műanyaggyár is.

A beszámoló több hozzászólás követte, majd a jól sikerült anketé végén a legjobb szakvéleményező — az élen Stéhl Imre többszörös újítóval — és az újítók között mintegy 3000 forint összegben pénz- és könyvjutalmat osztottak ki.

Pénzjutalomban részesült Gyömörey János újítási előadó, aki a postás újítási előadók 1961. évi versenyében II. helyezést ért el. Konczor Mária a legeredményesebb nő újító, valamint Csabai István és Fehérvári János KISZ-újítók szakkönyvet kaptak.

H. I.

A szakszervezeti tagkönyvcseréről

A szakszervezeti mozgalomban egységes tankönyvek elsoibben 1951-ben kerültek kiadásra, melyeket mindenütt szívesen fogadtak. Ezek a tagkönyvek 1959. év végével beteltek, azóta betélapokon történik a tagbélyegek lerovása. A tagkönyvek kicserélése te-

hát már 1959. óta esedékes lett volna.

A SZOT elnöksége 1961. február 25-én határozatot hozott, amelynek értelmében minden szakszervezeti tag tagkönyvét 1962. utolsó negyedében ki kell cserélni.

A tagkönyvcserét „nagy beszélgetésnek” kell megelőznie,

amelynek során a szakszervezeti tisztségviselőknek minden taghoz el kell jutniuk. A tagságnak éreznie kell a vele való törődést, éreznie kell, hogy a szakszervezet egész életén keresztül mellette van, segítségére siet jogos problémáinak megoldásában.

A tagsággal való elbeszélgetést kövesse a felmerült jogos problémáknak az elintézése. Sokszor még nem is a titkár kell hozzá, hanem a bi-

zalmi megértő szava, gondoskodása.

A tagkönyvcserét megelőző beszélgetéseket az őszinte emberi hang jellemezze. Mindenkinél meg kell keresni és meg kell találni azt a hangot, amellyel közelebb hozhatjuk a szakszervezeti mozgalomhoz.

E beszélgetéseken kívül az előkészítő időszakot használjuk fel arra is, hogy

az alapszervek hozzák rendbe tagnyilvántartásukat,

tagsága a 25., 40., 50. évet elérő, illetve meghaladja, a jubileumok alkalmával díszes kivitelű bórborítólapot kapnak. Most kell gondoskodniuk az alapszervek arról is, hogy a régi szakszervezeti tagok okmányait felülvizsgálják, s amennyiben azok a felsőbb szervek által nincsenek iga-

zoltva, megfelelő javaslattal ellátva, a tagságuk folyamatos elismerése érdekében az elnökséghez felterjeszték.

Fontos a határozatnak az a része is, amely szerint azoknak a dolgozóknak, akik 1962. utolsó negyedében, tehát október 1-től a tagkönyvcseré lebonnyolításának időszakában lépnek be a szakszervezetbe, nem kell megvásárolniuk a most használatos tagkönyvet. Ezek a dolgozók csak betélapot kapnak, hogy ne terhelje őket a két tagkönyv térítési díja. Az ilyen új tagok tagkönyvüket a tagkönyvcseré során kapják meg, s az év végéig megvásárolt tagdíjbélyegeket a betélapra ragasztják rá. Belépéstük időpontjaként az új tagkönyvbe természetesen a tényleges belépés időpontja kerül.

Arany Lajos

A kötelességét teljesítő postás vezette a rendőrséget a betörő nyomára

A Váci Hajó- és Darugyár elkészítette a május elején kifizetésre kerülő munkabélyegeket. A borítékokat — melyekben összesen 351 ezer forint volt — a pénztárhelyiségben levő szekrénybe helyezték el. A borítékok pénzrel együtt, reggelre eltűntek. Az egy hónapig tartó nyomozás során mindössze annyit állapítottak meg: a betörést a helyzet-terel ismerős egyén követtehette el.

A nyomozás tovább folyt, de semmit sem találtak addig, amíg Kertész János kötelesség-teljesítésével rá nem vezette a rendőrséget a betörő nyomára.

Kertész János postás kézbesítő 34 éve teljesít szolgálatot. Már erősen öszül, de mindig jókedvvel végzi a munkáját. Fűtyörészve, jókedvűen járja a kerületét, meg a házról házra, kopogtat ablakokon,

ajtókon és vidáman szokott be-közöntenie:

— Itt a Jancsi-ka! Pénzt hozott a Jancsi-ka!

Közismert Vá-cott arról, hogy pontosan teljesíti kötelességét.

Június elején is járt az utcákat. A Múzeum utca 22-be szölt egy 1000 forintos utalvány. Szabó Teréz nevére, Szabó Teréz éppen ott volt az apjánál a Múzeum utcában, mikor Kertész kézbesítő hozta az utalványt.

— Terikém, itt van egy ezer forintos utalvány Szabó Teréz nevére.

— Az vagyok.

— Nem! Te, Tankó Richárdné vagy már és az Attila utcában laksz. Lehet, hogy az utalvány neked szól, de a címzés helytelen.

Nézd, ez a feladó címe. Kérjéd a cím helyesbítését.

Szabó Teréz méltatlankodott és amikor a postás nem engedett, lát-szólag beleegye-

zett az utalvány ilyenforma elintézésébe. Később még a rendőrségre ment panas-zóval.

A rendőrség felhívta a kézbesítőt, aki jelentette, hogy az utalványt, mint téves címzésű és kifizethetetlen utalványt je-adta a hivatalnak.

A további részletek már nem tartoznak a postá-ra. Végül kiderült, hogy az 1000 forintot Szabó Teréz férje, Tankó Richárd küldte Budapestre fel-sége leány nevére az apósa címére, hogy ezzel magá-ról elterelje a gya-nút. Azóta a nyomozhatóság előtt már beismerte a betörést.

A postás kézbe-sítő ébersége és példás kötelesség-teljesítése vezette rá a rendőrséget a 310 ezer forintos betörő kinyomozásá-ra.

Kertész János példaadóan telje-sítette kötelessé-gét.

Gratulálunk! Babócsay János

Kedves Szaktárs! Tudom, hogy a nap különböző szakában a pályaudvarokon hírlapokat árulni nem könnyű dolog. Tisztában vagyok azzal is, hogy Ön a pályaudvarról induló vonatokat nem azért járja, hogy Nők Lapját, Ország Világát, Esti Hírlapot — és bocssáson meg — esetleg Ludas Matyit, hanem inkább kevésbé keresett lapokat áruljon.

Ne értsen félre, nem kifogásolom ezt az ügyeskedést.

A felszállás előtti izgalomban olvasnivalóról megfelekedjett utasok a hosszú éjszakai út fáradságának, unalmának előzése érdekében mo-hón kapnak a kevésbé kedvelt sajtótermékek után is.

Azt is tudom, hogy a kevésbé keresett lapoknak az elhelyezése — jóllehet a terjesztésük nem könnyű — Önnek sem közömbös, hiszen magasabb hírlapárúsítási jutalé-kot kap érte.

Eszembe jutott az az időszak is, amikor még nem a postai hírlapterjesztés keretében áru-sította a lapokat, nem sza-

bályozták a munkaviszonyát a Munka Törvénykönyve rendelkezései. A fázarszó és sok esetben számos kellemetlenséggel járó munkáját nem követte törvényesen biztosított szabadság, sem a jól megérdemelt nyugdíj, mint nap-jainkban.

Bizonyára felvetődik Ön-

végmért. Majd gúnyos kacajjal vezette be azt a szó-áradatot, melyet az én együ-gyű, de mégis szemtelen és felháborítóan pimasz kérdésem váltott ki Önből. Nem kívánom teljes terjedelmében részletezni az Ön által el-mondottakat.

Szeszszaggal vegyült mon-

Nyílt levél

egy pályaudvari hírlapárúshoz

ben, hogy mindezeket miért mondtam el?

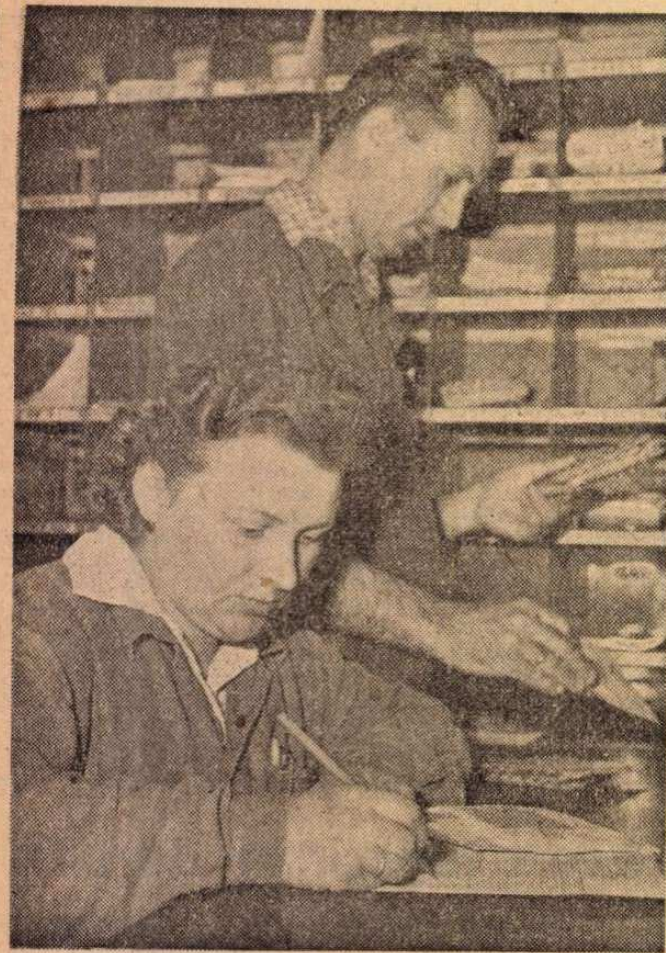
Nos, amikor Ön július 18-án a Nyugati pályaudvar csar-nok I. vágányáról 17,31 óra-kor induló 1706. sz. gyorsvo-nat másodosztályú kocsián végigment, az egyik fülkében bátorkodtam megkérdezni, hogy Ludas Matyit tudna-e adni?

Bár ne kérdeztem volna. Kérdésem után megvetően

danivalójának lényege az volt, hogy ne zaklassák Önt ilyen kérdésekkel. Nem azért hírlap-áros Ön, hogy a vásárolni kívánók balga érdeklődéseire választ adjon. Helyes lenne, ha a Ludas Matyi iránti mér-hetetlen szomjamat a standos hírlapárúsnál elégíteném ki.

Megmondom őszintén, rend-kívül meglepett é kifakadása, mert mint hírlapárúsnak egyébként is maximálisan

Versenyben a szocialista osztály cím elnyeréséért

Csarankó Antalné és Pintér Ferenc rovatolók, ha tehetik, egymásnak is segítenek

„A példás közösségi szellem, a dolgozók több évtizedes szakmai tudása, a szocialista brigád című küzdő brigádok, a szakma ifjú mestere mozgalomban résztvevők sikerei, a brigádok kívüli egyéni versenyzők eredményei tették lehetővé a szocialista osztály cím elnyeréséért való munkaverseny megindítását” — olvastuk a Bp. 72. hivatal indítási osztályának vállalásait rögzítő okmány bevezetőjében.

Hogyan jutottak el idáig? Az új versenyforma kialakítása közben milyen problémák merülnek fel? — ezekről a kérdésekről beszélgettünk a hivatal szakmai és társadalmi szerveinek vezetőivel.

Kiss Lajos, a hivatal párttitkára az előzményekről tájékoztat:

— A szocialista osztály cím elnyeréséért folyó versenyt a hivatal dolgozói már korábban szeretnék volna elindítani. Úgy éreztük, most már megteremtődtek ehhez a szükséges előfeltételek és ami a legfontosabb: a dolgozók még többre is képesek, mint amit eddig nyújtottak. Pedig az utóbbi években tetemesen

ka során a képességeik maximumát nyújtják, és ha szükség van rá, egymásnak is mindenben segítenek.

Sidó János, a levéltovábbító osztály vezetője arról számolt be, hogy más osztályok dolgozói körében milyen hatást váltott ki az indítási osztály kezdeményezése.

— Az osztályunkon az az elhatározás, hogy „mindenki legyen valamit a napi szakmai munkáján felül”, máris szép sikereket ért el. A munkaidőn túl vizsgákra készülnek és más munkakörrel ismerkednek. A berendezések portalanítását, a munkahely lefestését, a fotósakkör rendezését stb. önként vállalták, és kifogástalanul elvégezték. Az osztály dolgozói máris szívesen bekapcsolódnának a szocialista osztály cím elnyeréséért indított versenymozgalomba.

A vállalatok kidolgozását — jegyzi meg Kavács Ferenc, az indító osztályvezető helyettese — a dolgozókkal igen alaposan megbeszéljük. A vállalat, lényegét tekintve a szocialista brigádokéhoz hasonló. Főbb pontjai: a szakmai továbbképzés minél szélesebb körben, új munkakörök elszámítása, selejtsökkenés, zárhat lemaradás csökkentés, s ezen túlmenően pedig az egyéni műveltség kiszélesítése.

Hogyan vélekednek az új versenyről? — kérdeztük meg az osztály néhány dolgozóját.

Varga Anna külföldi indító egy új szakmájának betanítását vállalta, aki máris hetek alatt lett tökéletes indító. Vállalásának másik részét, hogy a 2-es munkahely ismeretét elsajátítja, ugyancsak teljesítette.

— Amióta a szocialista osztály címért megindult a verseny — válaszolja kérdéseinkre —, azóta személy szerint is nagyobb felelősséget érzek. Hiszen, ha én, az osz-

Zsámboki Lajos központi indító a szalagon feljött küldeményét a központi indításhoz szállítja

tály egy dolgozója nem teljesítem a vállaltamot, akkor az egész osztály munkájának eredményét leronthatom. Úgy érzem, hogy az új verseny megindulása óta jobban összekovácsolódtunk.

Csarankó Antalné légi, és Pintér Ferenc külföldi rovatoló régiója egymás mellett dolgoznak. Amióta a verseny megkezdődött, felismerték, hogy egymásnak is sokat tudnak segíteni. Munkájuk azóta sokkal eredményesebb, hibamentesebb lett.

Zsámboki Lajos központi indító a következőket mondotta: — Állandóan délelőtti szolgálatban vagyok. Mint egyéni versenyző, szakmai továbbképzést és a selejt minimálisra csökkentését vállaltam. Mindent megteszünk azért, hogy a szocialista osztály címét elnyerjük — remélem sikerülni fog.

Kívánjuk, hogy valóban így legyen!

Varga Anna külföldi indító munkában

Jogi tanácsadás

Özvegyi nyugdíj a férj 60. életéve után kötött házasság esetén

Az az özvegy, aki férjével annak 60. éve betöltése után kötött házasságot, csak akkor kaphat özvegyi nyugdíjat, ha a házasságból gyermek született vagy, ha a házasságból gyermek nem született, de a házasság megkötése után, legalább 5 évig együtt éltek.

Az előírt 5 évi házastársi

együttélés híján is jogosult az özvegyi nyugdíjra az, aki a házasság megkötése előtt együtt élt férjével és ez az együttélés a férj haláláig elterjedt a 10 évet. A 10 évben az együttélésből meg kell számítani mind a házassági kötelékben, mind az azon kívüli együttélés tartalmát.

Élettárs özvegyi nyugdíjra való jogosultsága

A felelőssel azonos feltételekkel özvegyi nyugdíjat kaphat az az élettárs, aki a meghalt férjével, annak halálát közvetlenül megelőző egy évben él együtt, az együttélésből gyermek született és a férj az apaságot elismerte vagy azt jogerős bírói ítélet megállapította.

Ha az együttélésből gyermek nem született, az élettárs csak akkor szerez jogosultságot özvegyi nyugdíjra, ha a meghalt férjével annak haláláig legalább 10 éven át élt együtt. Ez a jogosultság csak az 1959. január 1. után meghalt dolgozó élettársát illeti meg.

Munkaképtelen férjnek járó özvegyi nyugdíj

Nyugdíjra jogosult feleség elhalálása folytán a férj is kaphat özvegyi nyugdíjat, ha: a) a férj munkaképtelen és b) felesége a halálát megelőzően legalább egy évig a férj saját háztartásában, túlnyomórészt saját keresetéből tartotta el, vagy ha a bíróság a férj részére tartásdíjat állapított meg.

vagy enélkül is, ha üzemi baleset, illetve foglalkozási betegség következtében halt meg. Az a férj tekinthető ebben a vonatkozásban munkaképtelennek, aki munkaképességét minden foglalkozásban teljesen elvesztette. A munkaképességét Véleményező Orvosi bizottság állapítja meg.

Dr. Jankovich Lajos

Az egyeztető bizottságok gyakorlatából

Az igazgatóság dr. Z. A-nét más üzembe helyezte át gazdasági munkakör ellátására. Az áthelyezés előtt a dolgozó tájékoztató új munkaköréről, s tudomásul vette, hogy a gazdasági teendők mellett egyéb adminisztrációs feladatokat is el kell látnia.

Egy idő után azzal fordult az üzem vezetőihez, hogy a többféle munkakör ellátására nagyobb bért adjanak és túlóradíjat fizessenek neki, mert a munkáját sokszor csak a rendes munkaidő után tudta elvégezni.

Panaszát a vállalati egyeztető bizottság elutasította, amely indoklásában kifejtette, hogy a panaszos bértartomány szerinti besorolása megfelel a törvényes előírásoknak. Szabály ugyanis az, hogy a több munkakörben dolgozó besorolását annak a munkakörnek figyelembevételével kell megállapítani, amelyben munkaideje nagyobb részét tölti. A tényállás szerint a panaszos besorolása ennek megfelelően történt. Az alsó- és felső bértartomány közötti besorolás az illetékes szakszervezeti szerv meghallgatása után a munkáltató kizárólagos joga, ezt az egyeztető bizottság nem változtathatja meg.

A panaszt ebben a vonatkozásban el kellett utasítani. Elutasította az egyeztető bizottság a túlmunka díjazására irányuló panaszt is. Túlmunkát az M. T. 68. § (1) bekezdés alapján — a szakszervezeti bizottság előzetes hozzájárulása-

val — csak túlórabizonylattal lehet elrendelni. A panaszost az üzem vezetője soha túlmunka végzésére nem utasította, következésképpen részére túlórabizonylatot sem adtak ki. Nem szerzett jogosultságot túlmunkadíjra a dolgozó azzal, hogy a rendes munkaidő után sokszor munkahelyén maradt és ez alatt az idő alatt állítólag munkáját végezte. Az ilyen önkéntes munkát — már a munkavégzés ellenőrizhetősége miatt is — túlóradíjazásra jogosultságot nem adnak.

A Posta II. fokú egyeztető bizottsága a fellebbezést részletesebb indoklással, de lényegében az I. fokú határozat helyes indokainál fogva elutasította. J. L.

Gyermekmúsor a Benczúr-kertben

Július óta minden vasárnap délután vidám gyermekcsoportok tölti be a Benczúr-kertet, ahol a Művelődési Ház tart előadást a postások és környékbeli lakók gyermekei részére. A műsorban ifj. Latabár Kálmán, Csenger Judit és a Posta Irodalmi Színpad tagjai szerepelnek. Külön örömet okoz az apró közönségnek az előadások szereplő két „kis óvodás”: Zsuzsi, a gyermekorvoszlán és Barabás, a medvebocs, „akik” Huszár bácsi kíséri át minden vasárnap az állatkerti óvodából a Benczúr utcába.

SPORT

TÁVGYALOGLÁS

A július 11-én megrendezett 50 kilométeres országos gyalogló-bajnokság kedvezőtlen időjárási viszonyok közepette került lebonyolításra. A páras, rendkívül meleg idő igen sokat rontott az időeredményeken. A nagy hőség következménye volt, hogy sokan feladták a versenyt és sajnos, közöttük szerepelt egyesületünk kitűnő versenyzője, Havasi István, aki nemrégiben pompás országos csúcsot állított fel ezen a távon. Az ő kiválásával lényegében eldőlt a bajnoki cím sorsa és egyúttal elmaradt a várt nagy párharc klubtársa, Dinesz Bélával, aki biztos fölényrel nyerte a bajnokságot. Igen jól szerepeltek Deák Ferenc és Stefnik Pál, akik az ötödik és a hatodik helyet, s ezzel a csapatbajnokságot biztosították. Gratulálunk a bajnokoknak és köszöntjük őket e szép siker alkalmával.

TORNA

A világ legjobb tornászai találkoztak egymással a prágai stadionban, hogy eldöntsék a világbajnoki címet. A technika jóvoltából televízió keretén keresztül mi is részesei lehetünk ennek a egyszerű sporteseménynek.

A magyar csapat 4. helyezéssel ebben a magas színvonalú küzdelemben várakozáson felüli szép eredményt, melyhez a postás tornászaink közül Hidegkuti Jolán és Makrai Katalin jelentős mértékben járultak hozzá. A bemutatott szabadon választott gyakorlataik méltán váltották ki a szakemberek elismerését.

A Postások Szakszervezete. Budapesti Bizottsága ez évben is, augusztus 19-én megrendezi a már hagyományos Budapesti Postás Találkozót, melynek keretében villámturné, illetve bajnokságot rendeznek a következő sportágakban: atlétikában, kispályás labdarúgásban, röplabdában és tekében.

A műsorban gyermek- és vidám versenyek is szerepelnek. A versenykiírásokat augusztus 1-e előtt az összes sportvezetőknél és szakszervezeti bizottságoknál megküldjük.

A nyugdíjazások jó előkészítéséért

Az utóbbi években a legtöbb postaszervénél igen gondosak és figyelmesek a nyugdíjba menő munkatársak iránt. Ajándékozással összekötött kis búcsúünnepségeket rendeznek, amelyek hosszú ideig emlékeztetnek maradtak mind a búcsúzóknak, mind a búcsúztatóknak.

Azonban számos helyen ennél többet nem tesznek. Nem segítik elő, hogy a jól megérdemelt nyugdíjazást egyszerűbben, gyorsabban hajtsák végre.

Vannak viszont olyan példák is, amikor a szakszervezeti bizottságok már nyugdíj-előkészítő bizottságokat hoztak létre, amelyeknek feladata; már a nyugdíjazás előtt foglalkozzanak a nyugdíjba menők problémáival, a nyugdíjazandók munkaviszonyának rendezésével, igazoltatásával. Továbbá szükség van arra is, hogy a nyugdíjazandó személyek kijelölésében is részt vegyen a szakszervezeti bizottság. Ezért az igazgatóság vagy a postaszerv vezetőjével vegyék fel a kapcsolatot és közösen bírálják el azokat, akik a tárgyévben nyugdíjba mehetnek. A nyugdíjazásra kiválasztott személyekkel beszéljék meg a várható nyugdíjazást, vizsgálják meg azokat a munkaviszonyokat, amelyeket nem a postán töltött el. Meg kell arról is győződni, hogy a postán kívüli munkaviszony beszámítható-e a nyugdíjba, nincs-e olyan kizáró feltétel, amely a nyugdíj megállapítást nem tenné lehetővé.

A nyugdíj-előkészítés során gondoskodni kell arról is, hogy a nyugdíj alapot képező munkakör ügy van-e megállapítva, ahogy a rendelkezések előírják. Vizsgálják meg azt is, hogy a nyugdíjba menőknek nem lenne-e kedvezőbb a férfiaknál az 55, a nőknek pedig az 50 évet megelőző átlagkereset beszámítása. Legyenek arra is figyelemmel, hogy a nyugdíjazandó nem részese-e baleseti járadékban abban az időszakban, amelyben a munkakör átlagot kiszámították. Erre ugyanis azért van szükség, mert a baleseti járadék

Makrai Katalin az egyéni versenyben is kitűnő eredményt ért el és a korláton bemutatott gyakorlatával bekezdte a szerenkiti döntőbe, ahol a világ tornászai között, megelőzte a korábbi évek világbajnokait, hatodik helyen végzett.

KÉZILABDA

Befejeződtek a bajnoki fordulók a labdajátékokban, Női kézilabda-csapatunk a tavaszi fordulóban a harmadik helyen végzett. Reméljük, hogy ezt a kitűnő helyezést a bajnokság végére is megtartják. A téli terembajnokság és a tavaszi jó szereplés alapján az MTSH engedélyt adott arra, hogy a csapat viszonzhassa az 1960-ban itt járt francia kézilabdázók látogatását, melyre előreláthatólag augusztusban kerül sor.

LABDARÚGÁS

Labdarúgóinknak nem sok esélyük volt a tavaszi forduló megindulásakor, mert mindössze 7 ponttal az utolsó előtti helyen álltak. Most, hogy a bajnokság befejeződött, a csapat végül az igen értékes nyolcadik helyet érte el 27 ponttal.

RÖPLABDA

Röplabdázóink az első helyen fejezték be az NB II-es bajnokságot, ezzel ismét bejutottak a legjobbak közé. Reméljük, hogy ottmaradásuk tartós lesz. Ehhez elsősorban a jó felkészülés szükséges és az, hogy a csapatnak sok fiatal játékosból álló utánpótlás-gárdája legyen.

Koncz Sándor

A Budapesti Bizottsága ez évben is, augusztus 19-én megrendezi a már hagyományos Budapesti Postás Találkozót, melynek keretében villámturné, illetve bajnokságot rendeznek a következő sportágakban: atlétikában, kispályás labdarúgásban, röplabdában és tekében.

A műsorban gyermek- és vidám versenyek is szerepelnek. A versenykiírásokat augusztus 1-e előtt az összes sportvezetőknél és szakszervezeti bizottságoknál megküldjük.

A nyugdíjazások jó előkészítéséért

Az utóbbi években a legtöbb postaszervénél igen gondosak és figyelmesek a nyugdíjba menő munkatársak iránt. Ajándékozással összekötött kis búcsúünnepségeket rendeznek, amelyek hosszú ideig emlékeztetnek maradtak mind a búcsúzóknak, mind a búcsúztatóknak.

Azonban számos helyen ennél többet nem tesznek. Nem segítik elő, hogy a jól megérdemelt nyugdíjazást egyszerűbben, gyorsabban hajtsák végre.

Vannak viszont olyan példák is, amikor a szakszervezeti bizottságok már nyugdíj-előkészítő bizottságokat hoztak létre, amelyeknek feladata; már a nyugdíjazás előtt foglalkozzanak a nyugdíjba menők problémáival, a nyugdíjazandók munkaviszonyának rendezésével, igazoltatásával. Továbbá szükség van arra is, hogy a nyugdíjazandó személyek kijelölésében is részt vegyen a szakszervezeti bizottság. Ezért az igazgatóság vagy a postaszerv vezetőjével vegyék fel a kapcsolatot és közösen bírálják el azokat, akik a tárgyévben nyugdíjba mehetnek. A nyugdíjazásra kiválasztott személyekkel beszéljék meg a várható nyugdíjazást, vizsgálják meg azokat a munkaviszonyokat, amelyeket nem a postán töltött el. Meg kell arról is győződni, hogy a postán kívüli munkaviszony beszámítható-e a nyugdíjba, nincs-e olyan kizáró feltétel, amely a nyugdíj megállapítást nem tenné lehetővé.

A nyugdíj-előkészítés során gondoskodni kell arról is, hogy a nyugdíj alapot képező munkakör ügy van-e megállapítva, ahogy a rendelkezések előírják. Vizsgálják meg azt is, hogy a nyugdíjba menőknek nem lenne-e kedvezőbb a férfiaknál az 55, a nőknek pedig az 50 évet megelőző átlagkereset beszámítása. Legyenek arra is figyelemmel, hogy a nyugdíjazandó nem részese-e baleseti járadékban abban az időszakban, amelyben a munkakör átlagot kiszámították. Erre ugyanis azért van szükség, mert a baleseti járadék

POSTÁS DOLGOZÓ

Kiadja a Postások Szakszervezete
Felelős kiadó:
Benesy Miklós
főtájtár
Főszerkesztő:
Horváth István
Felelős szerkesztő:
Dudás János
Szerkesztőség: Budapest XIV.,
Cházár András u. 13. sz.
Telefon: 428-777
Megjelenik havonta
20 000 példányban
Szikra Lapnyomda, Budapest